

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.141 van 22 januari 1997
in de zaak A. 71.825/IV-16.367.**

In zake : Luc D'HOOGHE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. VAN AERDE,
kantoor houdende te BRUGGE,
Rijsselstraat 274

tegen :

het college van burgemeester en schepenen van
de stad BRUGGE,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te BRUGGE,
Burggraaf de Nieulantlaan 14.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Luc D'HOOGHE
op 29 oktober 1996 heeft ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van
5 april 1996 van het college van burgemeester en sche-
penen van de stad Brugge waarbij hem geen toelating
verleend wordt om op het grondgebied van de stad auto-
matische verdelers te plaatsen;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 27 november 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 december 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. BERGER, die loco Advocaat C. VAN AERDE verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat R. COTTYN, die loco Advocaat A. LUST verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, een zelfstandig handelaar in verdeelapparaten, sinds jaren automaten op het grondgebied van de stad Brugge exploiteert; dat hij op 25 januari 1996 aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een vergunning heeft gevraagd voor het plaatsen van vijf verdeelapparaten van klein speelgoed en gadgets op drie plaatsen langs de openbare weg in de stad Brugge; dat het college van burgemeester en schepenen op 5 april 1996 besloten heeft de toelating niet te verlenen;

Overwegende dat die beslissing, die het voorwerp uitmaakt van het verzoek tot schorsing, verwijst naar de politieverordening van 24 september 1985 betreffende het gebruik van de openbare weg, naar de beslissing van 14 april 1995 van het college van

burgemeester en schepenen om "publicitaire aandacht-strekkers onder gelijk welke vorm (afzonderlijke panelen, sandwichborden, schildersezels, mobilen, ballons, dispensers, tuinfakkels en -kaarsen, kortom alles wat tot doel heeft de aandacht van de voorbijganger te trekken) niet toe te laten en dus van de openbare weg te weren", naar de principiële beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 13 oktober 1995 "om geen kauwgomapparaten e.d. toe te laten op de openbare weg", naar de ongunstige adviezen van de politie en van de dienst monumentenzorg en naar het voorstel van de "dienst vergunningen";

Overwegende dat de beslissing van 5 april 1996 aan verzoeker ter kennis is gebracht op 11 april 1996; dat verzoekers raadsman op 6 juni 1996 bij de gouverneur van de provincie bezwaar ingediend heeft en dat de gouverneur op 12 september 1996 geantwoord heeft niet tegen de beslissing te zullen optreden;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat een ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker aanvoert dat de weigering van de gevraagde toelating het reële gevaar inhoudt dat hij de klanten, bij wie de automaten geplaatst worden, definitief zal verliezen omdat zij na verloop van tijd niet meer bereid zullen zijn de automaten nog terug te plaatsen zodat hij na de tussenkomst van een vernietigingsarrest "in de onmogelijkheid zal verkeren om de exploitatie in Brugge opnieuw te starten"; dat hij

vervolgens aanvoert dat hij door de weigeringsbeslissing "zwaar gestoord wordt in zijn economische planning en verwachtingen" omdat een vergunning voor de toestellen op het grondgebied van de stad Brugge noodzakelijk is "om zijn werkzaamheden te kunnen voortzetten volgens zijn economische verwachtingen en om de ruime investeringen van de voorbijgaande jaren verder te kunnen afbetalen"; dat hij in dat verband wijst op de gedane investeringen, onder meer de uit 1988 dagtekenende aankoop van een loods voor een bedrag van 2.900.000 frank en van grond voor een bedrag van 1.200.000 frank, de uit 1995 dagtekenende aankoop van "verdeelapparaten en onderdelen" voor een bedrag van 280.000 frank en 777.000 pesetas en van een lichte vrachtauto voor een bedrag van 500.000 frank, en daaraan het gevolg verbindt dat het wegvallen van "de exploitatie in Brugge", waarvan de recette gemiddeld 120.610 frank per jaar en per automaat bedraagt, hem onaangenaam verrast en de "financiële leefbaarheid en bestaanszekerheid van (zijn) onderneming in het gedrang brengt"; dat hij tenslotte aanvoert dat de onmogelijkheid om op het Brugse grondgebied te exploiteren hem "een aanzienlijke winstderving" berokkent die de waarde van de onderneming vermindert en die niet exact berekend zal kunnen worden op het ogenblik dat de Raad van State de bestreden beslissing vernietigt;

Overwegende dat de verwerende partij tegen verzoekers argumentatie inbrengt dat het ingeroepen nadeel "deels hypothetisch (...) en deels louter pecuniair" is, dat immers "de extreme situatie" waarover verzoeker het heeft "helemaal niet bewezen en zelfs hoogst onwaarschijnlijk" is omdat de beweerde jaaromzet van ongeveer 600.000 frank bezwaarlijk de ondergang van zijn onderneming kan bewerkstelligen; dat zij in dat verband opmerkt dat van het geïnde bedrag reeds 20% commissieloon aan de klant moet worden afgestaan en dat de overige 80% bezwaarlijk tot een dermate ruime

nettowinst kan leiden dat zij van levensbelang is voor het voortbestaan van de onderneming, inzonderheid met het oog op de afbetaling van de gedane investeringen; dat zij besluit dat de bestreden beslissing voor de verzoekende partij veeleer een "onaangename verrassing" inhoudt dan een levensbedreigend gebeuren, en dat "verzoekende partij niet de minste inlichting verschaft over haar bedrijvigheid buiten Brugge, en mitsdien haar volledige commerciële omzet en, vooral, bedrijfswinst";

Overwegende dat de aanvraag waarover met de bestreden beslissing is beschikt betrekking had op de plaatsing van vijf automaten; dat verzoeker niet aanduidt hoe dit aantal zich verhoudt tot het geheel van de automaten die zijn onderneming uitbaat; dat de door verzoeker voorgelegde cijfers betreffende recente investeringen en financieringen integendeel doen vermoeden dat de onderneming op een ruimere schaal actief is; dat verzoeker ook nalaat gegevens voor te leggen die de Raad van State toelaten zich een idee te vormen van het aandeel dat het gemiddelde jaarlijkse omzetcijfer van de automaten te Brugge heeft in het totale omzetcijfer van de onderneming; dat in die omstandigheden niet aannemelijk wordt gemaakt dat het verlies van het klantenbestand in Brugge en het derven van de omzet van de daar uitgebate vijf automaten een belangrijke weerslag op het omzetcijfer van verzoekers onderneming zal hebben en dat de financiële draagkracht van de onderneming daardoor ernstig bedreigd wordt,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig januari

1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.